

اوبه که نن مهارنشي سبا ناوخته ده!

اوبه یعنی آبرو یعنی ژون

اوبه هغه ستر نعمت ده چې الله (ج) دهستي د بنکلا او ژوند د بقا لپاره د جوړښت و رغښت او د کائناتو د سمون و بسيا لپاره ډالی یا هدیه کړې دي، ژوند بی له اوبو او هوا نه شتون نشي درلودلی، درې پرځلورمه برخه د ځمکې، اوبو نه جوړه ده خو له بده مرغه ستربرخه اوبه مالگه لري چې حیوانات او نباتات ترې گټه نشي اخیستی، نوځکه دا یوه سلنه اوبه چې خورې دي د ژوند ټول اړخو ته حیاتی ارزښت لري، باید ډېره ورته پاملرنه وشي، ۴۰۰ کاله دمخه حضرت محمد(ص) فرمایلي:

"د اوبو یوه قطره هم مه ضایع کوی، که تاسو د سیند په غاړه هم ناست یاست".

د اوبو ککړول، چپاریال سره ناوړه چلند او د جمعیت زیاتېدنه د کراو کښت کم والی د اوبو نه نشتون له عمله هرورځ ژوند ته د دې حیاتی کې مادي د ارزښت دزیاتېدو د خطر زنگ غږوي، نوځکه اوبو ته پام لرنه او دغې ارزښناکې مادي په مصرف او ساتلو کې زیار دهر بادرکه وگړي نده جوړوي.

د اوبو مصرف زمونږ په هیواد کې له معیاره وتلې ده داچې په کومو برخو کې اوبه زیاتي او بېخایه مصرف پري، ککړ پري او له گټه اخیستو وځي ډېر د اندېښني وړ خبره ده، پنځوس کاله د مخه د اوبو معضل چاته غټه خبرنه بنکارېده او ټولو داسې انگېرله چې اوبویوه نه خلاصېدونکی نعمت ده، خو اوس وخت بدل شوی هغه وخت جمعیت د نن په پرتله زیاد نه و او دخلکو اقتصاد هم قوي نه و، هغه وخت یو پر دریمه برخه اوبه چې نن مصرف پري؛ مصرفېدلي، دلیل دا ده چې نن نفوس ۷ ملیارد ته رسېدلی د غوښو، سبو او اوبو مصرف هم ورسره زیات شوی د دې سره سم د اوبه د مهارولو، ترلاسه کولو د صنعت او ښاري خدمتو لپاره اړینه ده، اقلیمی او آب وهوائی بدلونه د دې سبب شوي چې وچکالي رامنځ ته شي ځني هیوادونه د نه مدیریت او ضعیف اقتصاد له عمله د وچکالي نه سترزیانونه گاللي او گالي ئې په تېره په ځني افریقایي هیواد وکي.

راتلونکي شلو کلو کې به افغانستان چې په وچه کې موقعيت لري له ستروستونزو سره مخ شي زموږ گاونديان دې لپاره چې زموږ مفته اوبه ورته بهېږي په لسها وو نېدونه جوړکړي خو زموږ مشران پرته د داکتر غني نه په دې برخه کې دسترو غيرملی کړنو تورن دي او دا نېښونکي او نه جيرانوکي يو عمل ده چې بايد ځواب ورکړي.

گواښونه

- راتلونکي شل کاله زموږ ملک ته چې په وچه کې پروت دي خوږو اوبه مهار ته د نه پاملرنې لکبله سترو او گواښو او ستونزو سره مخ کېدای شي.
 - اقتصادي کارپوهان پدې اند دي چې د اوبو ارزښت هر ورځ مخ په زياتېدو ده د دغې ستر نعمت په مهارولو کې هر رنگه تغلل، د افغانستان دخلکو د فقر، بېروزگاري د زياتوالي او سترو زيانو عامل کېدای شي.
 - يو ستر عامل د خوږو اوبه د کمښت په ټول جهان کې د اوبو ککړتيا ده، خو زموږ په ملک کې ئې کچه له حده زياته ده چې د يو ستر تبليغاتي کمپاين په وسيله د دې تهديد کچه کمېدای شي او ټول خلک بايد پدې کې ستره ونډه واخلي.
 - اوبه د ژوند او وطن د پايدارې او تل پاتې رغونې او پراختيا يو ستر عامل په اقتصاد او هم په سياست کې شمېرل کېږي د اوبو مهار، کولی شي چې گاوندي مجبورکړي د افغانستان سره خپل سياسي او تجاري اړيکو ته پاملرنه وکړي.
 - د اوبه ککړتيا د انسان دصحت د خرابوالي او ساري ناروغيو د زياتوالي ستر عامل ده چې بايد پام لرنه ورته وشي.
- دولت او خلک بايد داسې روزني ترلاسه کړي چې څنگه کولی شي چې خپلې اوبه او چيپريال له کثافتو او باطله لوښو پاک او صفا وساتي دا بايد له مکتب و مدرسې نه نيولي بيا تر مسجدوتر ممبره د دې سترې ارزښتناکه مادې د ساتلو لپاره ستر کمپاين په لارواچول شي.

د اوبو منابع او تنظیم:

څرنګه چې پورته مې و ویل اوبه یو سترخدايي نعمت ده هرڅومره چې تمدن پراختیا مومي په هممهغه اندازه اوبه مصرف او اړتیا هم زیاتېږي دنفوسو زیاتوالی په تېره په آسیا کې کرنه او څښاک ته د اوبو اړتیا زیاته کړې او کوي ئې، د ظاهرشاه په زمانه کې د یو شخص مصرف ۲۰-۲۵ لیتره په ورځ کې سنجول شوی و، خو اوس دغه توازن له منځه تللی ده او هرسړی د اوبو له زېرموسترګټه اخلي چې یو زیاته پیمانه دغه اوبه بیا بي ځایه ضایع کېږي په داسې حال کې چې په ځمکه کې زېرمې شوې اوبه د نباتاتو دبقا او ژوند ته ستر ارزښتمندی دي، زمونږ هیواد کې اوس د اوبو د زیرمو سطحه ډېره تېټه شوې ده او ډېرې دښتې او ځنګلونه مو وچ شوي او له منځه تللي دي، په متمدنه نړۍ کې د یوشخص مصرف اوس ۵۰۰ نه تر ۶۰۰ لیتر اوبه دي چې لا په زیاتېدوده په هرصورت، زمونږ د هیواد مساحت یا پراخوالی ۶۵۲،۲۲۵ کیلومتر مربع ده په اوسط توګه وربښت زمونږ ملک کې ۲۵۰ ملي متره چې په کال کې ۱۶۳ بیلین مترمکعبه اوبه اټکل شوي چې له دې جملې نه ۵۷ بیلین مترمکعب اوبه په رودونو کې ۱۸ بیلین مترمکعبه ترځمکې لاندې او نور ئې یا په بخار او په بوټو یا نباتاتو او نورو موجوداتو په وجود کې ذخیره دي چې په احصائیه کې نه راځي، افغانستان له بحره به اوسط توګه ۱۲۰۰ متره لوړ والی لري چې په مرکزی ساحوکې دا لوړوالی ۱۸۰۰ متره په جلال آباد کې ۴۵۰ متره او په بدخشان کې ۲۵۰۰ مترو ته رسېږي، ترټولو جګه ځله د بدخشان [نوشاق] ځله ده چې ۷۴۹۲ متره او ژوره سیمه د آموسیند ده چې ۲۵۰ متره له بحره لوړ واقع شوې ده، په اوسطه توګه وربښت په لوېدیځ او سویلختیځ وسیمو کې ۲۵۰ ملی متره او په لوړو سیمو کې چې تر ۳۰۰۰ متره زیاتې لوړې دي په غرنیو برخوکې د ۴۵۰ تر ۱۰۰۰ ملی متره په کال کې رسېږي.

او د [واورې] وربښت د [پامیر] او [واخان] په برخوکې ۱۰۰۰ ملی متره یا یومتر ته رسېږي ، د وزیرانو شورا د سلواغي میاشت کال ۱۳۸۶ هـ ش د ښاغلی کرزي په سلطنت او د تورن اسماعیل خان په وزارت کې د افغانستان د اوبه دسکتور استراتېژي تصویب شوه او بیا د میزپه الماری کې قفل

شوه چائی مخ پورته نکر، د دی استراتیژی په اساس ئی افغانستان د اوبو په پنخو حوزو باندي ویشل شو چي دا حوزي دا دي:

- ۱- دامو حوزه . دغه حوزه كي كار د تورن اسماعيل خان وقتكي [صفر]
- ۲- دشمال سيندو حوزه . كار د اسماعيل خان وقتكي [صفر]
- ۳- دهريرود او مرغاب حوزه . د اسماعيل خان وقتكي كار [صفر]
- ۴- دهلند سيندو حوزه . كار د اسماعيل خان وقتيکه [صفر]
- ۵- د کابل سيند حوزه او نوري فرعي حوزي . كار د اسماعيل خان وقتي که [صفر]

نقشه حوزو های فرعی دریا ها (منبع: ایف-ای-او و ایمز)

په مجموع کې، په اوسط توګه وربنت په ټول هېواد کې ۱۶۵۰۰۰ میلیون مترمکعبه په کال کې او په

مجموعي صورت د سطحي اوبو کلنی حجم ۵۷۰۰۰ میلیون مترمکعبه دی.

په اوسطه توګه دسطحي اوبو موجودیت د هر نفر لپاره ۲،۴۸۰ مترمکعبه په کال کې تخمین شوی په

داسې صورت کې چې کوم فصلي مشکل رامنځته نشي د افغانستان د دغې ستراتیژۍ له مخې دا مقدار

کافي بلل شوی و.

د دغو سیندي حوزو تفصیل پدې لاندې جدول کې بنودل شوی ده.

مقدار ممکنه آب بر هر نفر سال	نفوس میلیون	مساحت		استفاده فعلی		حجم سالانه آب		حوزه دریائی
		فیصدي مجموعی	کیلو متر مربع	فیصدي آب موجود	میلیارد متر مکعب	فیصدي مجموعی	میلیار متر مکعب	
۶۴۷۰	۳،۴	۱۴	۹۱،۵	۲۴	۵،۳	۳۹	۲۲،۰۰	دریای آمو
۱۴۵۷	۲،۱	۱۲	۷۸،۴	۴۲	۱،۳	۵	۳،۰۶	هریرود- مرغاب
۱۳۱۰	۷،۱	۴۱	۲۶۴۹	۵۸	۵،۴	۱۶	۹،۳۰	هلمند
۲۳۳۳	۸،۹	۱۲	۷۷،۷	۲۴	۵،۲	۳۶	۲۰،۷۶	کابل
۵۷۰	۳،۳	۱۱	۷۱،۷	۱۰۰	۱،۸۸	۳	۱،۸۸	شمالی
	۰،۲	۱۰	۶۷،۹					بدون مجرا

خو په دا پنځه واړه حوزو کې د کرزی د ضعیف مدیریت او تورن اسماعیل خوشخدمتی ایران ته تیګه په تیګې کېښودل شوه یعنی د کار کچه د سلما او بخش آباد کې او ټولو حوزو کې [صفر] نه پورته نشو ځکه چې نه کرزی او نه اسماعیل خان غوښته چې ایران خفه کړي ایران کرزی ته مفته ډالر نه ورکول!!!

له بده مرغه افغانستان له ۷۵ ملیارد متر مکعب اوبونه صرفاً ۲۰ ملیارد متر مکعبه مصرف وي او همدا د فقر او بېچارګي اساس او علت ده، په هیواد کې ځمکې شلې پاتې او اوبه ګاونډیو ته ورتویږي اما ګاونډي د دې ستر نعمت په قدر تراوسه ندي پوښوي ځکه ګاونډیانو افغانان په خپلو کې سره اچولي قومی، ژبني او مذهبي اختلافات یې رامنځته کړي او دوی پکې چرچې کوي، د افغانستان دامو سیند ۲۲ بیلیون متر مکعبه ظرفیت او دهلمند سیند ۹،۳ بیلیون متر مکعبه ظرفیت لري چې باید تر مدیریت لاندې ونیول شي او هیواد وال له فقر او تنګدستی نه خلاص شي مګر په خواشینۍ سره ووايم چې د آمو له سینده نه داچې هېڅ استفاده نه کېږي دغه سیند هر کال چې د اوبه سطحه لوړه شي دهیواد داخل خواته راځي چې د سرحد تثبیت شوي نخه له منځه ځي او هم د هیواد ځمکوته زیان راروي.

د برېښنا انرژي چې هم ارزانه او هم له هر ډول چاپیریال ککړونه منزه او پاکه ده نن زمونږ هلمندیان ترې بې برخې دي، افغانستان د خوړو اوبو د شتون نه یوسترغنی هیواد ده چې ۲۵ ستر سیندونه او په سل هاو واړه رودونه او د واورو ډک غرونه لري چې خلک باید په ارزښت یې پوه شي او ترې سمه ګټه واخلي.

اوبه، د اوبو منابع او اقتصاد سره یې تړاو:

افغانستان د سترو غروڅښتنن ده چې په دې تورو غرونو کې ستري خزاني پرتي دي خو مور د فقر سره لاس په ګریوان یو، دغه ستر یخچالونه چې د هندوکشه نیولي بیا ترسپین غر و فېروز غر سلیمان ود باباغر د پغمان غربې څانګې دي چې دلته زه هریوته یو لنډه کتنه کوم، هندوکش او د غه غره څانګې

تقریباً ۷۵٪ د افغانستان خاور نیولې چې په مجموع کې ۹۹۶ کیلومتر اوږد والی لري ۶۰۰ کیلومترې د هندوکش په نامه یادېږي او پاتې په نورو نومونو یادېږي، ځنې ځانګې لکه د بابا غر چې ۲۰۰ کیلومتره، تور غر ۶۲۸ کیلومتره د پغمان، سلیمان غر، سپین غراو فیروز غر ۳۵۲ کیلومتر اوږد والی لري، د ترکستان [تیربند] او [پاراپامیزاد] نورې ځانګې ئې دي، ختبخ هندوکش دایمی یخچالونه او مرکزي هندوکش چې سالنګونه، یکاولنګ، دصوف دره، بامیان او هزاره جات وچغچران کې پروت ده ۶ میاشتې له واورو ډک دی، د هندوکش لمنی او شاوخوا د پغمان، بابا، سرخ پارسا، دبهسود درې، سوخته وادی، سبزمیر، ناهور، مالستان، دایه فولاد، ارزګان، غاب، دایکندي، ایماقستان وختیځې ناحیې او د سویلي هندوکش سیمې لکه استالف، گل دره، شکر دره، پغمان، جلګه میدان، جلابز، بېک سمند، میرداد کلی، خوات، تورمي، تورکان، ککرک، شاګي، زرسنګ، قره باغ، زردآلو، تمکی، رسنه، سنگ ماشه، دې چوپان، خاک افغان، ارغنداب وادی او گیزاب د [چیني] سترې زېرمې دي، د بابا دغر لمنی د خاورو سترې ټپې دي چې په ژمي کې ډېرې اوبه ذخیره کوي او دوبي کې د اوبو سترې چیني دي خومور له د دغې شتمنی نه بي برخي استو.

ډېر څېړونکي پدې اند دي چې د اوبو دمنابعو او اقتصاد ترمنځ اړیکې متبلوره کړي، د اقتصاد پراختیا د انسانی ژوند د ښه کېدل او سرانه عاید د زیاتوالی سبب کېږي دملګرو ملتو یوه څېړنه دا په ګوته کوي چې د میندو او ماشومانو د مړینې لوی عامل فقر او د ژوند ټولو ارزښتو ته نه لاس رسي له عمله رامنځته کېږي او د دې جملې نه یوه ستره برخه د ناسمو اوبو له څښاکه منځته راځي.

افغانستان یو له هغه هېوادو نه ده چې سترې د اوبو منابع او زېرمې لري که څه هم د اقلیمی شرایطو له وجې دغه زېرمې زیانمنې شوي، د انرژۍ اوبرېښنا وزارت د یو راپور له مخې افغانستان د اوبو ذخیرې ۷۵ میلیارد مکعب متروته رسېږي چې د دې جملې نه ۷۰٪ اوبه ایران او پاکستان ته په وړیا توګه تویبېږي او ګاونډیان ئې په قدر هم نه پوهېږي او غواړي چې افغانستان آن د هغه ۳۰٪ نه هم

محروم او بېرته پاتې وساتي، ناسالم مديريت د متخصصينو نشتون د دې سبب شوی چې افغانستان ونشي کولای د اوبو زېرمو او حوزو په هکله پوره معلومات ترلاسه کړي، د اوبو سيستم مدرنيزه کړي او د کښت او کر لپاره نهرونه او بندونه جوړ کړي نن ورځ ۶۰٪ خلک د څښاک دصحي اوبه نه محروم دی د دغې تشې ډکول هم روزگار رامنځته کوي هم د خلکو ژوند وده کوي او اقتصاد ښه کېږي افغانستان کولی شي هرکال په ميليون هاومتريکعبه اوبه خپل گاونډيو هيواد و باندې وپرولي او عايد زيات کړي، افغانستان يو زراعتی هيواد ده ترڅو زموږ دا خواري بي سروسامان دښتې چې اندازه ئې ۸ ميليونو هکتارو ته رسېږي د اوبولاندې نشي روزگار او اقتصاد به وده ونکړي، د دې ۸ ميليون هکتارسخه يوه ډېره کمه اندا ځمکې په غيرفنی توگه کړاو کښت کېږي چې بسيا ندي که څه هم زمونږ ۴۰٪ صادرات زراعتی محصولات جوړوي خود اوبو د نشتوالي له امله فقير او بېرته پاتې يو.

گاونډيان زمونږ په اوبو ستري پروژې جوړې کړي او زمونږ هېوادې په جنگو او ناآرامي کې ساتلی ده، افغانستان کې د بي امنيو ستر عامل هم اوبه دي ځکه ډېر ژر به د نفت انرژي پای ته ورسېږي او اوبه به د هغه ځای ونيسي، اوس افغانستان ۵ ملکوته په وړيا توگه اوبه ورکوي يعنی زمونږ ۵۰ ميليارده ليتره اوبه چې کم تر کمه ۵۰ ميليارده ډالره قيمت لري په وړيا توگه گاونډيو ته رواني دي په داسې حال کې چې پاکستان د کراچي بندر پر موږ تړلی ده چې د ټولو نړی والو مقرراتو خلاف ده، افغانستان په سلهاو واړه سيندونه او ۲۵ لوی سيندونه لري چې ستر نعمت گنل کېږي.

افغان دولت او ايران سره د اوبو شخړه:

نړی وال سيندونه هغه سيندونو ته ويل کېږي چې يو يا څو ملکوکې جاري وي، نړيوالو تجربو دا بنودلي ده چې نړيوال سيندونه تل د ملکونه ترمنځ لانجې را منځ ته کړي دي چې دا لانجې په ضمني توافقاتو عرف سرسم ياد نړيوالو قوانينو په رڼاکې رسمي موافقو يا تړونو ته رسېدلي دي که څه هم نړيوال قوانين په دغه عرصه کې محدود دي، ايران هغه گاونډ ده چې د اوبو پرسري د خپلو گاونډيو سره په تېرو

۴۰۰ کلو کي ستر جنگونه کړي نو ځکه هايډروپوليتک د ايران د بهرنی سياست يوه مهمه برخه جوړوي او بني تجربې په دې برخه کي لري، اما د افغانستان سره:

- ايران سره د افغانستان لانجه د اوبو په سر د لمړي ځل لپاره ۱۸۷۱ ز کال چي د ۱۲۵۰ ل کال سره سمون لري رامنځ ته شوه چي خپل منځي خبرو اترو نتیجه ورنکړه نو ځکه نړيوال حکميت ته خبر ورسېده، په ۱۸۷۳ ز کال کي د «گلداسميت» حکميت په اساس يو تړون وشو چي د افغانستان په زيان و د دغه تړون په اساس دواړو خواو هررنګه کارحق په اوبو د لاسه ورکړ او نيمايي اوبه د ايران حقا به تعينه شوه.

- په ۱۹۰۲ ز کال کي بيا د افغانستان او ايران ترمنځ اختلاف د [زد] يا د (رود مسير) کي تغيير د «دلتا» په سر پيدا شو چي په ۱۹۰۵ ز يا د (۱۲۸۲ ل) کال کي د «مکماهون» په حکميت يو تړون رامنځته شو چي د دغه تړون پر اساس «دوحصي اوبه د افغانستان او يوه حصه اوبه د ايران برخه تعينه شوه» او همداشان افغانستان اجازه پيدا کړه چي بند په دې اوبو ودان کړي.

- د مکماهون حکميت هم ونشو کولی چي اختلاف رفع کړي، په ۱۳۱۷ ل کال کي د دواړو ملکو ترمنځ بيا خبرې اترې شروع شوې او افغانستان مجبور شو چي نيمايي اوبه ايران ته ورکړي دا معاهده د ايران لخوا د ايران سفير «باقر کاظمی» او د افغانستان لخوا «علی محمدخان» د شاهي دولت د بهرنيو چار وزير کابل کي لاس ليک کړه دغي معاهدې يوه اعلاميه هم درلوده په اول بند کي داسي راغلي، « دولتین افغانستان او ايران موافقه کوي چي هرکال د هلمند د سيند هره اندازه اوبه چي د کمال خان بند ته رسېږي د ايران او افغانستان ترمنځ با له کمال خان بنده سم نيمايي تقسيمېږي»، مگر دا اعلاميه د افغانستان د ملی انجمن هيت لخوا تايبید نشوه مقصد دا چي اجرايي شکل ئي غوره نکړ.

● د اوبو په سرناندۍ بیا هم سر ته ونرسېدې په ۱۳۳۰ل کال کې ستونځه د امریکاهنیت ته ارجاع شوه، دلته یو کمیسیون جوړ شو چې د «دلتا» په نامه یادېږي په دغه کمیسیون کې درې کسانو «فرانسیسکو گویز» د چیلی نه، «رابرت لوری» له امریکانه، « کریستو فروب» له کانادا نه د معضلي د حل لپاره وټاکل شول دغه کمیسیون صرف د « سیستان وچخانسور» دلتا ته ځانگړی شو، دغه کمیسیون روسته له تحقیق او سپړنې ۲۲ متر مکعبه اوبه په ثابته کې دایران حقابه تعینه کړه او د افغانستان لخوا چې کوم نهرونه او بندونه جوړ شوي ول هم تائید کړل.

● د ۱۳۵۰ل کال د سختی وچکالي له عمله بیا اختلافاتو د ایران او افغانستان ترمنځ اوج واخیست له دې عمله په کابل کې د «هلمند اوبو» په نامه یوه جبهه جوړه شوه، «محمد یوسف فرند» د روزگار جریدې مسول؛ سیاسی احزابو ته بلنه ورکړه چې د هلمند اوبو موضوع دې د بحث لاندې ونیسي، البته د ایران سیاسی فشار هم په عین حال کې زیات شوی و او د «گلداسمیت» معاهدې تطبیق ئې غوښته.

● په ۱۳۵۱ل کال د «هلمند اوبو جبهې» چې غړي ئې سیاسي احزاب او تخنیکي کارپوهان ول یوه جلسه جوړه کړه چې همدا جلسه د ۱۳۵۱م لمريځ کال د افغانستان و ایران ترمنځ د موافقه اساس وگرځېد، او د «دلتا» کمیسیون د وړاندیځ به اساس ۲۲ مترمکعبه اوبه د ایران [حق آبه] او ۴ مترمکعبه نور د ښه گاوندیتوپ په نیت ایران ته وېښل شوې، او موافقه په ۱۲ مادو کې د اروا ښاد ښاغلی «محمد موسی شفیق» د افغانستان د شاهي دولت صدراعظم او مرحوم میرعباس هویدا د ایران صدراعظم ترمنځ لاس لیک شوه چې جمعاً ۲۶ مترمکعبه اوبه به ایران ته حق آبه وکول کېږي دغه معاهده د دواړو ملکود پارلمانونه لخوا تصویب شوه مگر اسناد ئې چې د ښاغلي سردار داوود خان د کودتا له عمله ځنډېلي ول د ۱۳۵۶ل کال کې یو بل ته وسپارل شول.

د ۱۳۵۱ ل کال د معاهدې حقوقي ارزښت:

د وینا کانوانسیون وائي: « معاهده له هغه نړیوال توافق څخه عبارت ده چې د ملکونو ترمنځ په کتبي توګه نړۍ والو حقوقو سرسم لاسلیک شي، پرته له خاص سرلیک ئې په یو واحد سند یا په څو سندوکي په مرتبط شکل منعکس شوي وي » دهمدې عمله د ۱۳۵۱ ل کال معاهده د نړیوال معیار سره سم یو دو اړخیز تړون ده، او په بشپړه توګه د اجراء وړ، چې هېڅ حقوقي مشکل نلري، د نړۍ وال قانون ۲۶مه او ۳۱مه معاهده «حسن نیت» نه خبره کوي چې هغه هم پدې معاهده کې په نظر کې نیول شوي ده او ۴ مترمکعبه اوبه د حسن نیت په نامه ایران ته بېنل شوي دي، د معاهداتو د حقوقو ۲۴ ماده دواړه غاري د معاهدې اجرائي کول ته ملزم بولي، نو پدې اساس ایران ځکه مکلف د دې معاهدې په پلي کولو دی.

د نړۍ وال معاهداتو د حقوقو، ۲۸مه ماده ټول مخکنې تعهدات او معاهدې لغوه کوي نو ځکه د ایران تلاش او اسرار په تېرو معاهداتو چې د «ګلداسمیت» معاهدې پلي کولو په خوب کې ده؛ د نړۍ والو قواعد پر اساس باطل شمېرل کېږي، او بله داچې روسته له دغه تړون نه نور تړونه هم شوي چې د ګلداسمیت معاهدې ارزښت باطل وي، د نړیوالو معاهداتو د حقوقو ۲۰مه ماده د شرط حق آزاد پریښی لېکن مشروط پدې چې د معاهدې د اهدافو خلاف نه وي.

د ۱۳۵۱ ل کال د هلمند معاهدې څلورمه ماده د تعدیل حق د اقلیمي وضعیت سره سم ذکر کړی، یعنی افغانستان حق لري چې په وچکالیوکي د ۲۶ مترمکعب نه کمی اوبه ایران ته ورکړي. د نتیجه په حیث د ۱۳۵۱ ل کال د هلمند معاهده چې د افغانستان او ایران لخوا لاس لیک او د پارلمانو لخوا تصویب او اسناد ئې په ۱۳۵۶ ل کال کې یو بل ته سپارل شوي دي دواړو خواو ته قانوني او اجرائي حیثیت لري، او د افغانستان ولس مشر ښاغلی ډاکتر محمد اشرف غنی هم دې همدې معاهدې پر اساس اقدامات تر لاس لاندې نیولي دي.

په ۲۱ بندونو د عملی کار پیل:

یو اساسي ستونزه چې افغانستان ورسره مخ ده هغه د گاونډیانوسره د سیندونو د اوبو پرسر د تړونو یا موافقو نه شتون ده، د آمو، کنړ، هلمند وهریرود سیندونو اوبه منځني آسیا، پاکستان او ایران ته په وړیا توگه توپري مگر تراوسه دغه سهم په قانوني توگه تثبیت شوي نده صرف د ایران سره چې د هلمند معاهده لاسلیک شوي ده اوبس، گاونډیان د افغانستان له نارامیو گټه وچتوي او له دغو اوبونه ستره گټه اخلي، د ډاکتر اشرف غنی له راتگ سره سم اوس د اوبو او انرژي وزارت تلاشونه پیل کړي دي چې دغه معضلي په قانوني بڼه حل کړي.

د اوبو او انرژي وزارت وائي چې په ۲۰۱۶ز کال کې د ۲۸ بندونو سروې پیل شوي، د کمال خان بند دریمه برخه، د شاه عبدالله بند په سمنگانو کې، د شورابه بند سرپل کې، د آبگیر بند سمنگانو کې، د دهنه دره بند په فاریاب کې، د تنگه شادیان بند بلخ کې، د خان آباد ۲ بنده قندوز کې، د پلخمرې د لمړي او دوهم بند بیا روغونه بغلان ولایت کې، د دغه وزارت د لویو کارنو څخه دي چې به پرې کار وشي، د اوبو او انرژي وزارت له قوله پنځ لوی بندونه لکه د بخش آباد بند په فراه کې، د آغا جان بند په ارزگان کې، سروبی ۲ په کابل کې او دو بنده نور په قندهار او پکتیا کې تر مطالعي او ډیزاین لاندې نیول شوي.

بناغلی ډاکتر اشرف غنی وویل چې افغانستان به یو کال کې د تېرسل کالوپه اندازه برق تولید کړي، د اوبو او برېښنا وزارت وائي چې تېرو سل کالو کې د برېښنا په تولیدي پروژو کارندی شوی د دغه وزارت د پروژو د تطبیق سره سم به د بناغلي ډاکتر غنی خبرې تحقق ومومي.

د افغانستان وړیا اوبه او د پاکستان ارته خپته:

هغه څه چې افغانستان ته د اهمیت وړ دي د کابل او کنړ سیند پرسر د بندونو جوړول دی ځکه کومه انرژي چې به د کنړ له سینده تر لاسه شي خورا ارزښتناکه او لوړه به وي، په دې وروستیو کې چین ژمنه کړې چې د کنړ ولایت په سیند به د ۱۵۰۰ میگاواټه په ظرفیت د برېښنا بند جوړ کړي چې له برېښنا به یې افغانستان او پاکستان دواړه گټه پورته کوي.

«د ولسمشرۍ ماڼۍ له لوري په يوه ټویټر پیغام کې ویل شوي، د کابل - کنړ به اوبو د برېښنا پروژې د سروې او طرحې کار به چینایي کمپنی اجرا او په شپږو میاشتو کې بشپړ کړي» بی بی سی.

د ډاکټر غنی په دېرځیرکانه یو عمل سره وشو کولی چې د دغه بند چارې د چین هیواد سره چې د پاکستان یو ستر سټراټیژیک متحد ده وسپاري دا کار به د دې سبب شي چې پاکستان ونشي کولی وړانګاري ته زړه ښه کړي، په کنړ سیند برېښنا جوړول او یوه اندازه برېښنا خپریږي پختوانخوا ته ورکړل دا کار به د دې سبب شي چې هم پښتنو سیمو کې تکنالوژۍ وده وکړي او هم به د بند امنیت تنظیم شي، که څه هم ښاغلی احمد شکیب مستغنی د بهرینو چارو وزارت ویاند اریانا نیوز ته وویل چې پاکستان هم په کنړ سیند د برېښنا د دغه بند له جوړیدو سره موافقه کړې او همکاری ته یې تیارې ښودلې، مګر د پاکستان دومی سیاست او لوړ خواهشات به دې سبب شي چې پاکستان سبوتاژ ته لار خلاصه کړي.

له بلې خوا د پاکستان د اوبو د څیړنې مرکز وایي چې پاکستان به تر کال 2025 پورې د اوبو له قلت سره مخ شي د اسیا پراختیایي بانک د راپور پر بنسټ پاکستان په نړۍ کې د اوبو له کمښت څخه ډیر اغیزمن دی او په نژدې وخت کې به د هغه هیوادونو په قطار کې ودریږي چې د اوبو له کمښت سره مخ دي. نو ځکه پاکستان هم هڅه کوي چې د کنړ د سیند پرسر د بند جوړولو مخه ونیسي او پاکستان اقتصاد پوهان په دې نظر دي چې پاکستان که اوبو ته پام ونکړي نو دا به دې ځان وژني په مانا وي. له بلې خوا بیازمور د شمال ګاونډي هیوادونه د اوبو د سرچینو له کبله غني دي. تاجکستان د انرژي د تولید له کبله په نړۍ کې اتم ځای لري ۵۲۷ میلیارده کیلو واټه کلني ظرفیت لري د دې تر څنګ ازبکستان هم د انرژي پوره زیرمې لري او کلني ظرفیت یې ۱۲۴۰۰ میگا واټه دی په همدې ډول ترکمنستان هم د انرژي د تولید په برخه کې غني هیواد دی، له دغو هیوادو برېښنا اخیستل ښه کار ده خو ښځتځ ارزښت نشي لرلی، افغانستان باید هرڅه ژر چې ممکنه وي د کنړ په سیند کارپیل کړي د یوخوا کاسا ۱۰۰۰ او ترانزیتی لار منځنۍ آسیا ته او بلې خوا د کنړ په سیند بند دا به سبب شي چې پاکستان د انرژي پلوه افغانستان پورې وتړل شي هغه هم په داسې حال کې چې د پاکستان اړتیا اوبو ته هر ورځ زیاتېږي.

پایان

اخځونه

- کمبود آب، و آب در افغانستان ویکي پیدیا
 - تنظیم منابع آب در افغانستان ویکي پیدیا
 - د بناغلي عبدالعزیز حیدری اقتصادی او انکشافی کارپوه مقاله بی بی سی
 - رابط میان آب و توسعه اقتصادی در افغانستان د دچپوېلي سایت
 - کارمقدماتی ۲۸ بند در افغانستان دوچپوېلي سایت
 - استراتژی انکشاف ملی افغانستان
- <http://mew.gov.af/Content/files/Water Sector Strategy.pdf>
- د اوبو اقتصادی ارزښت د بناغلي محمد داوود نیازی لیکنه د دنیا ورځپاڼه (آی تی)
 - د اوبو او انرژي وزارت رسمی وب پاڼه
 - د بی بی سی سایت د افغانستان اوبه
 - همدا راز یوشمیر مرتبتي لیکني او نظریات مطالعه شوي